

16. Прыналежаўныя займеннікі

Прыналежаўныя займеннікі – гэта словы, якія ўказваюць на прыналежнасць і адказваюць на пытанні **ЧЫЙ?, ЧЫЯ?, ЧЫЁ?, ЧЫЕ?**. Яны стаяць перад назоўнікамі. Формы прыналежаўных займеннікаў адзіночнага і множнага ліку наступныя:

mi – мой, мая, маё

mis – мае

tu – твой, твая, тваё

tus – твае

su – яго, яе

nuestro (nuestra) – наш, наша

nuestros (nuestras) – нашы

vuestro (vuestra) – ваш, ваша

vuestros (vuestras) – вашы

sus – іх

Маё імя Марыя. – Mi nombre es María.

Тваё прозвішча Пятроў. – Tu apellido es Petrov.

Наша прозвішча Перес. – Nuestro apellido es Pérez.

У адрозненне ад беларускай мовы, дзе прыналежаўны займеннік «свой» можа ўжывацца ў любой асобе, у іспанскай мове кожнай асобе адпавядае пэўны займеннік:

Ён жыве са **сваёй** сям'ёй у Мадрыдзе. – Vive con **su** familia en Madrid.

Ты жывеш са **сваёй** сям'ёй у Мінску. – Vives con **tu** familia en Minsk.

17. Дзеяслоў

Усе дзеясловы іспанскай мовы па іх канчатку ў неазначальнай форме дзеляцца на тры спражэнні:

I спражэнне: **-ar** – hablar, tomar, pasear;

II спражэнне: **-er** – comer, meter, beber;

III спражэнне: **-ir** – escribir, vivir.

Цяперашні час
Presente de indicativo
(тыповыя дзеясловы)

I спр.		II спр.		III спр.	
-o	-amos	-o	-emos	-o	-imos
-as	-áis	-es	-éis	-es	-ís
-a	-an	-e	-en	-e	-en

	I спр.		II спр.		III спр.
trabajo	trabajamos	como	comemos	vivo	vivimos
trabajas	trabajáis	comes	coméis	vives	vivís
trabaja	trabajan	come	comen	vive	viven

Presente de indicativo (цяперашні час) перадае рэальнае дзеянне, якое адбываецца ў цяперашні час. Утвараецца ад асновы дзеяслова з дапамогай адпаведных канчаткаў (гл. табліцу).

Presente de indicativo ўжываецца:

1. Для выражэння дзеяння, якое адбываецца ў момант гаворкі: Trabajo en la fábrica. – Я працую на заводзе.

2. Для выражэння дзеяння, якое паўтараецца штодзённа: Estudian en la escuela. – Яны вучацца ў школе.

Presente de indicativo
(нетыповыя дзеясловы)

ser	estar	ir	hacer	tener
soy	estoy	voy	hago	tengo
eres	estás	vas	haces	tienes
es	está	va	hace	tiene
somos	estamos	vamos	hacemos	tenemos
sois	estáis	vais	hacéis	tenéis
son	están	van	hacen	tienen

venir	ver	poder	querer
vengo	veo	puedo	quiero
vienes	ves	puedes	quieres
viene	ve	puede	quiere
venimos	vemos	podemos	queremos
venís	veis	podéis	queréis
vienen	ven	pueden	quieren

saber	volar	jugar
sé	vuelo	juego
sabes	vuelas	juegas
sabe	vuela	juega
sabemos	volamos	jugamos
sabéis	voláis	jugáis
saben	vuelan	juegan

20. Дзеяслоўныя канструкцыі з інфінітывам

Saber + infinitivo

Служыць для перадачы ўмення выконваць дзеянне:

sé	sabemos	
sabes	sabéis	+ infinitivo
sabe	saben	

Sabemos nadar. – Мы ўмеем плаваць.

Querer + infinitivo

Служыць для перадачы жадання выконваць дзеянне:

quiero	queremos	
quieres	queréis	+ infinitivo
quiere	quieren	

Quiero leer un libro. – Я хачу пачытаць кнігу.

Podер + infinitivo

Служыць для перадачы магчымасці выконваць дзеянне:

puedo	podemos	
puedes	podéis	+ infinitivo
puede	pueden	

Puedo descansar. – Я магу адпачыць.

Gustar + infinitivo

Служыць для перадачы дзеяння, якое дае задавальненне:

me gusta nos gusta

te gusta os gusta + infinitivo

le gusta les gusta

Me gusta leer. – Мне падабаецца (я люблю) чытаць.

Nos gusta patinar. – Нам падабаецца (мы любім) катацца на каньках.